

[Bjørn Westh]

mændene har f.eks. sagt i Husmands-Landbrugsmagasinet den 19. maj:

»Disse problemer klares nu engang kun ved hjælp af den omfattende gældsombytning, som man nu har forhandlet om både år og dag, men i stedet for slet ingenting på denne side af folketingssamlingens slutning foretrækker vi selvsagt rentetilskudsordningen med den klare tilføjelse, at noget andet og bedre snarest må følge efter.«

Det er ikke ligefrem ros, der kommer fra Husmandsforeningerne til landbrugsministerens forslag, og man siger altså også, at man skal forhandle videre.

Landbrugsrådets præsident siger den 31. maj i Kristeligt Dagblad:

»Landbruget har accepteret en løsning, der hverken i størrelse eller omfang er tilstrækkelig, men i kombination med de bestående ordninger en hjælp for mange landmænd i krise.«

Der er altså ikke tale om, at dette forslag er et endeligt opgør med det, venstre har kaldt landbrugets gældsproblemer, som venstre i opposition ville bruge adskillige milliarder kroner – jeg havde nær sagt snese milliarder kroner – til at løse. Jeg kan godt forstå, at landbruget på den måde føler sig ilde behandlet.

Jeg vil slutte med at sige, at vi har skrevet et brev til landbrugsministeren, og vi har afleveret det til statsministeren, fordi han ikke havde forstået det, blev vi klar over. Vi er parat til at drøfte en kombination af vores tanker med landbrugets tanker. Der er ingen, der kommer på tvangsauktion, selv om denne lovgivning ikke vedtages, idet vi har en gældssaneringslov, der fungerer udmærket. Jeg vil opfordre alle, både landmænd og kreditorer, til at udnytte den.

Collet (KF):

Først nu kender vi socialdemokratiets holdning til det landbrugsforlig, som er indgået imellem regeringen og landbruget.

Socialdemokratiet vil ikke støtte det forslag til rentesanering, som regeringen og landbrugets organisationer er blevet enige om, og dermed er der formodentlig ikke flertal for rentesaneringsordningen.

Vil socialdemokratiet derefter overhovedet være med til at løse problemerne? Ja, det skriver de i deres betænkningsbidrag at de

vil. De siger, at de vil kombinere regeringens rentesaneringsordning og en gældsombytning med indeklån. Hvad mon det bliver for et dyr, når man parrer dem? Det bliver vist til et misfoster, som kan sammenlignes med en blanding af en fugl, en fisk, pattedyr og et insekt. Det bliver et underligt dyr.

Det er også interessant, at vi først nu rigtig her i betækningsbidraget, hvor vi må sige at løbet er kørt, hører om socialdemokratiets intentioner på dette område. Vi har ikke hørt om dette forslag i tinget før. Vi har heller ikke hørt om det i udvalget, og der er heller ikke stillet ændringsforslag i betænkningen, så man må nok erkende, at det, der står i betænkningen, vist ikke er andet end vage hensigtserklæringer.

Hvis forslaget om rentesanering nu falder, må vi se i øjnene, at det vil gå ud over landbrugsproduktionen, ud over landbrugets eksport og over beskæftigelsen i landbrugets følgeindustrier. Denne beskæftigelse er nu truet, fordi mange landbrug er i den økonomiske afgrund. Lad os f.eks. se på, hvordan en landmand i omegnen af Skals har haft det i de senere år. Han har været udsat for en kombination af mange ulykker. Han vil lide under efterveerne af et skyhøjt renteniveau, han vil have oplevet nogle af de laveste svinepriser, man har set i lang tid, på grund af mund- og klovsygen, og han vil formodentlig lide under efterveerne af den regnfulde forsommer, som har medført, at over 300.000 tdr. land i dette land ikke er blevet tilsået til tiden eller eventuelt slet ikke vil blive tilsået. Denne kombination af ulykker kan medføre ikke så få tvangsauktioner og konkurser. Men hvad der er værre, er, at mange landmænd for at skaffe sig likviditet kan være nødt til at afhænde deres besætninger. Det vil påvirke beskæftigelsen i følgeindustrierne, og det er et problem. Mange landmænd er altså i akut nød, og de må ophøre med deres animalske produktion.

Socialdemokratiet anfører også i sit betækningsbidrag, at vi kan forhandle om tingene i sommerens løb og måske nå til en løsning, så vi kan finde dette berømte dyr engang i løbet af efteråret. Men landmændene – og i særlig grad dem, der er truet – er i akut nød, og det er uforsvarligt at udskyde problemløsningen til efteråret, sådan som socialdemokratiet ønsker det i sit betækningsbidrag. Det er uforsvarligt af hensyn til den